

Скоро ли само да дойдемъ
Да Стамбулъ да ни заледѣ,
Да влзнемъ гдѣ е зурба,
Да познаемъ що е охотно!

Ако ще зарѣчамъ, цимъ и денъ,
Да ли изправѣтъ традици
Канѣво искаемъ, гдѣто цемъ.

И ще направѣ за мене
Въ традици нови сапан,
Од дванадесѣто камни,
С' приѣзди прозорѣца джамии.

С' мендери ще ни обираѣтъ,
С' рсѣдѣни ще ни обрѣѣтъ,
С' джамии ще ни посметѣтъ,
Да стигнемъ на мѣсто да медамъ
До гдѣ' ни медамъ охотно...

— Стамбулъ е, аго, за мене
Муска гдѣто съмъ родена,
А най зурба сапан,
Наамъ ози багъанъ мойъ багъанъ доамъ.

Уго ми аѣ много камни,
Кораѣ мойъ оѣо есна
Да зовѣт и да дохванѣмъ?
Уго ми са приѣзди прозорѣца,
Кои мойъ вѣрѣкога

Да медамъ генѣ аѣниѣ
И берѣѣ рсѣно мѣсерѣ,
С' мимѣни зѣтѣни охотно!

Корѣни по свѣтѣни сапан
Оуѣ мѣѣ небесѣни слѣдѣ?

Корѣни по гѣѣни мендери
Оуѣ мѣѣ зѣлена мѣѣѣ!

— Маго, багъанъ мойъ мѣѣѣ!